

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. An saltem per potentiam absoluta[m] Dei, fieri possit, vt peccata
remissa integrè redeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tione diuina, tanquam digna pœmio, nisi obstaret indignitas personæ: unde nõ requiritur aliud, quàm vt ea indignitas tollatur. Peccata autem per pœnitentiam omnino delentur, sic vt non amplius apud Deum maneant. Secundò: Quia merita illa nõ fuerunt remunerata; unde merito reuiscunt. Peccatum autem per pœnitentiam ex Christi meritis fuit compensatum, unde non potest redire. Tertio: Quia Superexaltat seu superat misericordia iudicium: Iacobi 2. v. 13. Misericordias enim eius super omnia opera eius. Psal. 144. v. 9. Ad Secundam Confirmationem: Respondeo Prophetam loqui de impio, qui conuertitur, & manet iustus; huic enim nihil oberit impietas pœterita ad vitam æternam: & de iusto, qui peccat & manet in peccato, cui nihil proderit prior iustitia ad salutem. Unde hæc sententia nihil ad præsentem quæstionem.

Obijciatur Tertio: Ingratitudinis mensura est beneficium: atqui beneficium remissionis tantum est, quantum est peccatum remissum: ergo ingrati- tudo illa tanta est, quantum erat peccatum remissum: ergo peccatum remissum redit, saltem secundum æqualem malitiam & reatum.

Respondeo: Esti ingrati- tudinis mensura sit beneficium, non tamen est tanta, quantum benefi- cium, sed longè minor: Potest enim quis eidem beneficio esse multum, & parum ingratus, ratio- ne peccati, quo plus vel minus peccat contra benefactorem; quò sit, vt hæc malitia raro sit mortalis.

D V B I V M.

An saltem per potentiam absolutam Dei fieri possit, vt peccata remissa integrè redeant?

Respondeo & Dico Primò: Si ita fiat remis- sio, sicut modò reipsa fit, nempe absolute & independentè à futuro euentu, nõ possunt villo modo redire. Ratio est: Quia non potest Deus homini inferere malitiam, v. g. furti, vel forni- cationis, sed hæc necessario oritur ab actu libero hominis: ergo si homo rursus non committit hæc peccata, impossibile est eorum malitiam redire.

Dico Secundò: Si tamen alio modo fiat remis- sio, poterunt redire; vt rectè Scotus dist. 22. ar. 1. Possit enim Deus remittere peccata sub conditio- ne, nisi rursus contingat illum peccare, & sic ap- plicare merita Christi: quo posito, si rursus homo peccauerit, irrita censetur tota prior remissio, & vniuersa peccata priora ita reddent eum obno- xium, sicut antè. Quod patet à simili ex condo- natione debiti, vel iniuriæ inter homines; quæ fieri potest, & sæpè fit, sub conditione; quæ pos- sita, censetur irrita.

ARTICVLVS II.

Virum peccata dimissa redeant per ingrati- tudinem, qua peculia- ri modo est in quatuor ge- neribus peccatorum?

Respondetur: Peccata remissa redire secun- dum circumstantiã ingrati- tudinis per om- ne peccatum mortiferum: sed præcipuo quodam modo per quatuor genera peccatorum, nempe

per odium fraternum, quo fratri veniam petenti nolimus ignoscere: per apostasiam à fide: per cõ- temptum confessionis: & per dõlorem de pœni- tentiã habitã. Ratio est: Quia hæc peccata pecu- liariter repugnant remissioni peccatorum. Vide D. Thomam.

D V B I V M.

Virum maius peccatum sit, quòd committitur contra innocentiam, an quòd contra bene- ficium remissionis peccatorum?

Scotus dist. 22. arti. 3. & Caietanus hic putant maius esse peccatum, quòd contra innocen- tiam fit, quia tunc innocentia est maius benefi- cium, quàm remissio peccatorum, Contrarium videtur sentire D. Thomas hic ad 3. & Domini- cus Soto dist. 16. quæst. 1. art. 2.

Respondeo & Dico Primò: Si loquamur de in- nocentia, qualis erat in primo homine, peccatum contra talem innocentiam maius est, quàm contra beneficium remissionis peccatorum. Ratio est; tum quia facilius poterat illud peccatum vitari; tum quia hoc peccatum spoliavit hominem lon- gè pluribus bonis, imò totum genus humanum perdidit.

Dico Secundò: Cæteris paribus maior est in- gratitudo, & maius peccatum est peccare post remissionem peccatorum, quàm contra innocentiam. Dico cæteris paribus; vt si par sit imbecillitas, & non sequantur alia mala.

Probat: Quia est innocentia in se sit maius bonum, quàm remissio peccatorum, tamen remis- sio peccatorum absolute est maius beneficium. Nam beneficij magnitudo non tam spectatur ex rei magnitudine, quàm ex comparatione eius ad dantem & accipientem: v. g. Maius beneficium est, si pauperi & inimico des panem & aquam, quàm si diuiti & amico des lautum prandium. Sic si rex ignoscat facinoroso pœnã capitis, maius beneficium est, quàm si obsequioso det aliquod officium. Pari modo maius absolute beneficium est remissio peccatorum, quàm innocentia: quia illa præstatur indigno & hosti, hæc autem datur ei qui non erat quidem dignus, sed neque etiam erat posituè indignus, nec hostis. Itaque pecca- tum post remissionem est maius, quàm peccatum post innocentiam, quia contra maius beneficium. Adde: peccatũ, quod quis committit post remis- sionem peccatorum, etiam committit post inno- centiam: unde non solum est contra beneficium remissionis, sed etiam contra beneficium inno- centiæ. Nam omne peccatum, quod committit homo in vita, est contra omnia beneficia quæ ei Deus præstitit; nam ad omnia præbet se ingratus: quare est etiam contra primum beneficium, quo ei præstitit innocentiam in baptismo.

Petes: An hæc ingrati- tudo, qua quis post remis- sione peccata, denuò peccat, sit necessario con- sistenda?

Scotus d. 22. q. 1. arti. 3. putat necessario esse explicandam in confessione hoc modo: Antea grauitèr Deum multis peccatis offenderam, & pu- to me fuisse consecutum veniam; unde nunc rur- sus peccando, tanto beneficio fui ingratus.

Respondeo & Dico Primò: Quando ingratitudo est speciale peccatum, est necessario cõstren- da; vt

8
Quomodo beneficium sit mensura ingrati- tudinis.

9
Si absolute remittantur peccata.

Si sub con- ditione.

11
Scotus affirmat.

D. Thomas negat.

Videtur maior in- gratitudo peccare post remis- sionem pec- catorum, quàm post innocentiam.

12
An hæc in- gratitudo sit necessa- rio cõstren- da.

Scotus,

da; vt